

Napříč minulostí, po cestě k vzpomínkám,
v zrcadle zoufalství klopýtám, nevím kam.
Čarodějka krásná tiše odříkává
formuli kouzelnou, podivný příběh tím rozehrává.

Ta bytost nádherná jen chvíli zůstává,
poslední z andělů nám křídly zamával.
Zachraňte duši mou já křičím raněný,
pak noční oblohou letí kočár párem koní tažený.

Tak sám nasedám, odlétám ke hvězdám,
vysouším déšť z mé zbyté tváře,
vyháním zlé sny z kalendáře dnů,
co chutnají jak blín,
jsem krajina bez stromů,
však zlobu uvnitř necítím.

Oheň v srdci sálá, svým žárem pálit
nepřestává, sílu má.

Napříč minulostí, po cestě k vzpomínkám,
v zrcadle zoufalství klopýtám, nevím kam.
Zachraňte duši mou já křičím raněný,
pak noční oblohou letí kočár párem koní tažený.